WIADOMOŚCI
NUMIZMATYCZNO-ARCHEOLOGICZNE
ORGAN TOWARZYSTWA NUMIZMATYCZNEGO W KRAKOWIE

NR. 1 | **S T Y C Z E Ń** | **ROK 1918**

Wychodzą miesięcznie.
Prenumeratę i korespondencyę należy nadsyłać pod adresem Redaktora Dra Maryana Gumowskiego, Muzeum Czapskich w Krakowie.

PRENUMERATA WYNOSI:
Rocznie . . . . . Kor. 10, Mrk 10, Rb 5,
Półrocznie . . . . Kor. 5, Mrk 5, Rb. 2·50
Numer pojedynczy Kor. 1·50
Ogłoszenia: cała strona 30, 1/2 str. 15, 1/3 str. 10, 1/4 str. 7·50, 1/6 str. 5 Kor.
Inserat 3-razowy ma 25% rabatu, roczny 50%.

Skład główny w Muzeum Czapskich i w Księgarni Spółki Wyd. Polskiej w Krakowie.

Medale Kościuszkowskie.

Ku uczczeniu setnej rocznicy śmierci zebrane.

Dalszy ciąg.

32. Av. Popiersie $^3/_4$ w prawo w krakusce z piórem, w sukmanie, z orderami i bandoletą na piersiach. Po bokach podwójny napis: TADEUSZ KOSCIUSZKO — OBROŃCA OJCZYZNY | BOHATER 1794 R. — JUBIL · 1894 R. Pod ramieniem drobny podpis artysty: J. BIAŁAS POZNAN. — Rv. Tarcza 3 polowa ukoronowana z herbami Polski, Litwy

i Rusi, pod nią broń rozmaita oraz wstęga z: BOŻE ZBAW POLSKĘ. Dookoła napis: PAMIĄTKA 100 LETN. ROCZNICY POWSTANIA NARODU POLSKIEGO 1894 R. * — Medal wielkości 31 mm zaopatrzony uszkiem do wieszania, znany jest w srebrze, białym i żółtym aliażu. Wybity został przez Jana Białasa, grawera i medaliera w Poznaniu na jubileusz 1894 r.

33. Av. Popiersie Kościuszki według obrazu Walerego Eljasza wprost, w konfederatce z piórem i mundurze, górą napis: TADEUSZ KOSCIUSZKO — NACZELNIK POWSTANIA. Po bokach głowy: 1794—1894. —

Rv. Scena przysięgi na rynku krakowskim według obrazu M. Stachowicza. Dokoła w otoku: PAMIĄTKA PRZYSIĘGI ZŁOŻONEJ NA RYNKU W KRAKOWIE)(* 24 MARCA 1794 * — Medal wielkości 32 mm, z uszkiem do zawieszania, wybity został w srebrze, białym i żółtym metalu przez J. Białasa w Poznaniu.

34. Av. Popiersie Kościuszki według W. Eliasza i napis zupełnie jak poprzedni. — Rv. Scena zdobycia armat rosyjskich przez krakusów. Górą:

PAMIĄTKA BITWY RACŁAWICKIEJ STOCZONEJ u dołu w odcinku: 4 KWIETNIA | 1794. — Medalik wielkości 27 mm, z uszkiem do zawieszenia, wybity został w białym i żółtym metalu przez J. Białasa w Poznaniu w czasie jubileuszu powstania 1894 r.

35. Av. Popiersie według W. Eliasza w mundurze i krakusce, górą napis: TADEUSZ — KOSCIUSZKO, po bokach głowy lata: 1794 — 1894.

— Rv. Scena przysięgi na rynku krakowskim, według obrazu Stachowicza. Górą w otoku napis: PAMIĄTKA PRZYSIĘGI W KRAKOWIE

24 · 3 · 1794. — Medalik o średnicy 23 mm, z uszkiem do zawieszenia. Wybity został w białym i żółtym metalu przez J. Białasa z Poznania na jubileusz powstania 1894 r. Wymienia go katalog Chełmińskiego pod N. 1802.

36. Av. Popiersie Kościuszki jak poprzednie według portretu W. Eljasza, po bokach głowy: 1794—1894, górą napis: PAMIĄTKA POWSTANIA — NARODU POLSKIEGO. — Rv. Matka Boska Częstochow-

ska, górą napis: KRÓLOWO KORONY POLSKIEJ MÓDL SIĘ ZA NAMI —Medalik o średnicy 24 mm, z uszkiem do noszenia, znany jest w białym i żółtym metalu. Pochodzi jak i poprzednie z pracowni grawerskiej J. Białasa z Poznania i wybity został na jubileusz powstania 1894 r. Wymienia go katalog Chełmińskiego pod N. 1803.

37. Av. Popiersie Kościuszki w konfederatce, górą napis: DNIA 24 MARCA 1794 ROKU + KRAKÓW + — Rv. Wieża Kiejstuta na górze nad Wilnem. W otoku: DNIA 24 MARCA 1894 ROKU + Wilno + — Medal duży lany, o średnicy 76 mm, bronzowy, znajdował się w zbiorze Dr. Bol. Demla w Warszawie, gdzieby był obecnie, nie wiadomo, opis zaś powyższy czerpię ze starej, może niedokładnej nawet notaty. Prawdopodobnie nie musiało być wiele odlanych egzemplarzy tego medalu, gdyż w żadnym innym zbiorze go nie znalazłem. Jest on również jedynem świadectwem, że i w Wilnie 100-letnia rocznica powstania odezwała się echem w polskich sercach.

38. Av. Popiersie Kościuszki w sukmanie i konfederatce wprost zwrócone, nad niem: ZA OJCZYZNĘ I WOLNOSC, pod niem TAD. KO-

ŚCIUSZKO — Rv. Orzeł polski, górą napis: BOŻE ZBAW POLSKĘ — Medalik o średnicy 25 mm, z uszkiem do noszenia, wybity w białym metalu na pamiątkę jubileuszu powstania 1894 r. prawdopodobnie w Krakowie. Opisuje go Kozieradzki w WNAr. 1913 p. 124 tabl. 15 N. 12.

39. Av. Popiersie Kościuszki $^3/_4$ w lewo, z odkrytą głową, w kożuszku szamerowanym. Po bokach napis: TADEUSZ KOSCIUSZKO — Rv. Sam napis: NIE ZGINIE PAMIĘĆ O TYM BOHATERZE | CO KREW | I MIENIE | NIÓSŁ | POLSCE | W OFIERZE | * — Medalik wielkości

23 mm z uszkiem do zawieszania, znany jest w bronzie i wybity został przez nieznanego bliżej rytownika czy jubilera lwowskiego na pamiątkę jubileuszu powstania 1894 r. Pod wzgiędem technicznym i artystycznym należy do najmniej udanych.

40. Av. Popiersie $^3/_4$ w prawo, w sukmanie, z odkrytą głową, według stalorytu Oleszczyńskiego. Z boku na prawo napis: KOSCIUSZKO — Rv. Popiersie Adama Mickiewicza $^3/_4$ w lewo zwrócone w surducie, z odkrytą głową, z boku na lewo napis: MICKIEWICZ — Medal wielkości 31 mm. znany mi jest w srebrnym egzemplarzu ze zbiorów Dr. B. Demla w Warszawie. Powstał prawdopodobnie w roku jubileuszowym 1894.

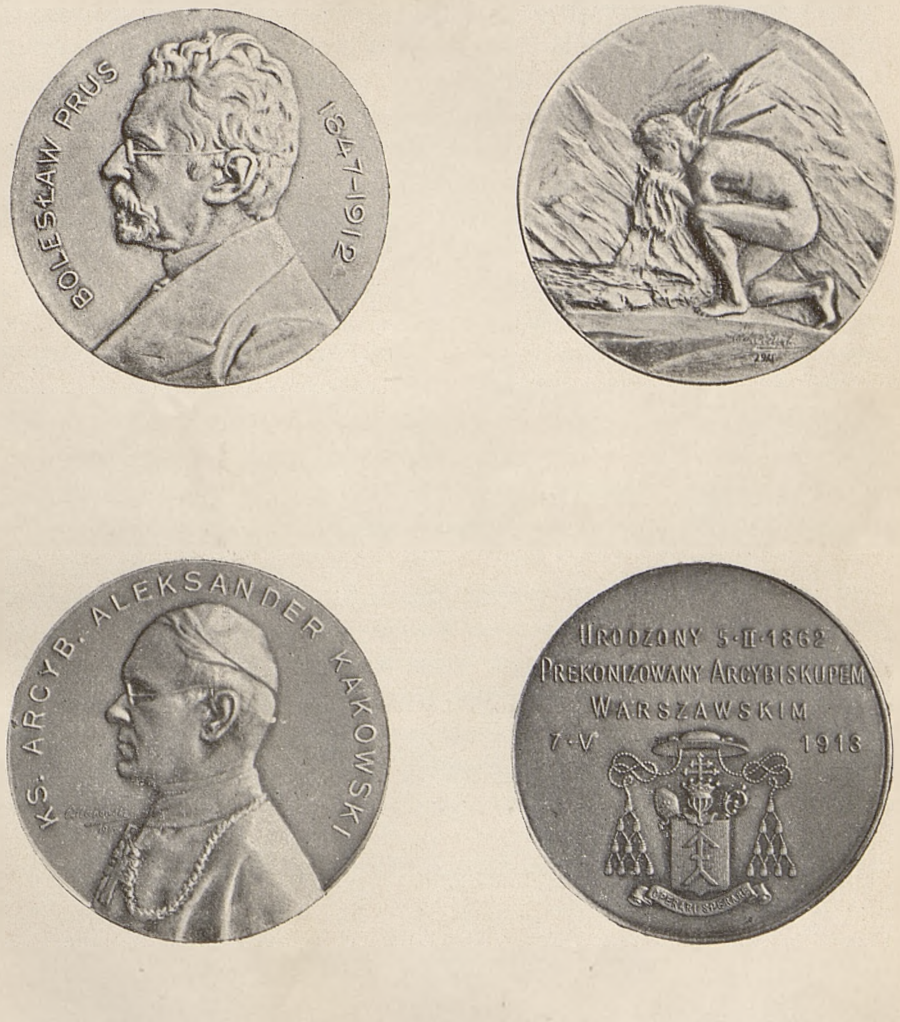
Dr. M. Gumowski.

Wykopaliska w Skotnikach.

Jeszcze przed dwoma laty natrafiono przy robotach fortyfikacyjnych w Skotnikach opodal Krakowa na rozległe cmentarzysko przedhistoryczne. Część wykopalisk tam wówczas poczynionych powędrowała do Wiednia i doczekała się osobnej publikacyi, część zaś udało się dzięki staraniom Dr St. Tomkowicza ocalić dla kraju i zdobyć od władz wojskowych dla Muzeum Archeologicznego Akademii Umiejętności w Krakowie. Systematycznych naówczas badań naukowych przeprowadzić się nie dało wskutek wielu poważnych przeszkód i z konieczności musiano je odłożyć do bardziej sprzyjających chwil i okoliczności.

Okazyi takiej nadarzyło zwinięcie fortecy krakowskiej i oddanie gruntów pod uprawę z powrotem dawnym właścicielom. Korzystając z tego i z pory jesiennej, nadającej się najlepiej do przeprowadzenia rozkopów badawczych na polach ornych, wydelegowała niedawno Akademia Umiejętności do Skotnik p. Włodzimierza Antoniewicza w celu naukowego zbadania wyglądu i rozmiarów odkrytego przypadkiem cmentarzyska. Po kilkudniowych próbnych poszukiwaniach udało się p. Antoniewiczowi dotrzeć do partyi nekropoli nietkniętej jeszcze i niezniszczo-

TABL. I.

Czeslaw Makowski: medale Boleslawa Prusa (Alex. Glowackiego) i arcyb. warszaws. ks. Alex. Kakowskiego.

nej przez nieumiejętne rozkopy, które zrujnowały znaczną część cmentarzyska, przyległą do rowów strzeleckich. Ogółem odkopał p. A. dotąd 44 grobów ciałopalnych, z urnami i przystawkami mniej lub więcej cało i dobrze zachowanemi. Urny w kilku formach zasadniczych mieściły kości spalone zmarłych oraz skromne pierścionki bronzowe, a przystawione doń naczyńka zawierały zapewne ongiś pokarm dawany nieboszczykom na dalsze życie pośmiertne. Na rzeczonem cmentarzysku dały się rozróżnić groby biednych i bogatych, tuż obok siebie złożone pospołu w piasku bez jakiejkolwiek osłony. Jedne składały się z popielnicy licho z gliny w ręku wylepionej bez żadnych zgoła ozdób i całkiem samotnej, drugie zaś posiadały szlachetne wytwory ceramiczne ręczne, nieraz wielkie do półmetrowej wysokości urny, o pięknie gładzonej i lśniącej czernionej powierzchni, w towarzystwie 2–4 małych zgrabnych miseczek i czareczek, a nierzadko wszystko razem było dużą misą przykryte. Jak można wnosić z kształtów urn i przystawek, odnieść należy cmentarzysko do końca epoki bronzowej do mniej więcej IX—VIII wieku przed Chrystusem. Wtedy to kultura wspomniana rozszerzona była nadto w Królestwie polskiem, na Morawach, Śląsku, Czechach, Łużycach i dalej na zachód, najliczniej atoli reprezentowana w kraju ostatnim, czemu zawdzięcza swe miano kultury »łużyckiej«. Jakkolwiek cmentarzysko skotnickie bynajmniej nie jest na terytoryum Galicyi odosobnione, podobne bowiem odkryto przed wojną w Mydlnikach pod Chrzanowem, w Tarnobrzeskiem itd., to przecież należy ono do niewielu w Polsce systematycznie zbadanych i przynosi pewne nowe formy przedhistorycznego przemysłu garncarskiego.

Przy tej sposobności nie od rzeczy będzie zwrócić się do ogółu czytelników z gorącym apelem, aby dawali zawsze znać pod adresem Akademii Umiejętności w Krakowie (Muzeum przedhistoryczne) o wszystkich nawet drobnych przypadkach odkrycia zabytków starożytnych tak licznie na ziemiach naszych znajdowanych, aby można było wczas jeszcze naukowo je zbadać i uratować dla zbiorów polskich, owe szacowne świadki lat dawno przeminionych.

Nowe medale.

Medal Bolesława Prusa. Wobraża na stronie głównej popiersie znakomitego powieściopisarza w profilu w lewo i napis po bokach: BOLESŁAW PRUS — 1847 — 1912. Strona odwrotna przedstawia krajobraz górski, na tle którego na pierwszym planie klęczy młodzieniec i rękami czerpie wodę z źródła. U dołu z boku drobny podpis artysty: *C. Makowski 1915.*

Medal ten wielkości 50 mm. wybity został w Warszawie w srebrze

i bronzie ku uczczeniu niespożytych zasług ś. p. Aleksandra Głowackiego, znanego ogólnie pod pseudonimem Bolesława Prusa. Autor medalu, Czesław Makowski, znany jest z całego szeregu plakiet portretowych, z których tworzy olbrzymią, kilkaset już dzieł liczącą galeryę współczesnych wybitnych osobistości. Na jednej plakiecie uwiecznił już był artysta portret ś. p. Prusa, ten sam też portret użył później do powyższego medalu.

Medal arcyb. Kakowskiego. Wyobraża na stronie głównej popiersie w lewo w profilu, ubrane w piuskę, sutannę z krzyżem na łańcuchu na piersiach, górą napis: KS. ARCYB. ALEKSANDER KAKOWSKI. Z boku na lewo drobny podpis artysty: *C. Makowski 1914* — Strona odwrotna wyobraża 4 wiersze napisu oraz tarczę z herbem Lis, ubraną w infułę, krzyż arcybiskupi i pastorał i nakrytą kapeluszem kardynalskim, pod tarczą wstęga z dewizą: OPERARI SPERARE. W górze napis w 4 wierszach: URODZONY 5. II. 1862 | PREKONIZOWANY ARCYBISKUPEM | WARSZAWSKIM | 7. V—1913.

Medal ten wielkości 50 mm wybity został w Warszawie na pamiątkę objęcia stolicy arcybiskupiej przez ks. Aleksandra Kakowskiego, członka obecnej Rady Regencyjnej. Autorem tegoż jest Czesław Makowski, znany zaszczytnie medalier warszawski.

NEKROLOGIA.

Wojciech Kętrzyński profesor Uniw. lwow. i dyrektor zakładu narod. im. Ossolińskich zmarł po dłuższej chorobie dnia 14. stycznia 1918 r. Strata, jaką poniosła nauka polska wskutek śmierci tego znakomitego historyka i badacza naszej przeszłości jest niepowetowana, i objawia się w szeregu długich nekrologów. Zgon jego opłakiwać winna i nasza Numizmatyka, która w nim traci długoletniego członka naszego Towarzystwa, oraz specyalnego kierownika zbiorów numizmatycznych Ossolineum we Lwowie. Ś. p. Kętrzyński był zapisany do Tow. Num. od samego jego założenia, t. j. od r. 1889 i do ostatnich lat pilnie wykonywał wszelkie obowiązki członka. Numizmatyką polską interesował się zawsze bardzo żywo, dlatego zostawszy dyrektorem Zakładu Nar. im. Ossolińskich we Lwowie, objął pod swój wyłączny zarząd gabinet monet i medali w tym zakładzie i zajmował się nim aż do ostatnich czasów. Gabinet ten, jeden z pierwszych w Polsce, posiadający dużo sztuk bardzo wartościowych, a nadto szereg pierwszorzędnych unikatów, otaczał zmarły zawsze nadzwyczajną pieczołowitością, uzupełniał go i kompletował w miarę możności, a badaczom zawsze bardzo chętnie ułatwiał poszukiwania i studya numizmatyczne. Gdy w r. 1894 z okazyi powszechnej wystawy krajowej postanowiono przenieść cały zbiór monet i medali do prawego skrzydła gmachu Ossolineum, wówczas sam ś. p. Kętrzyński zajął się urządzeniem wystawy numizmatycznej w osobnych gablotach w nowo na ten cel

przeznaczonej sali. Pracował też nad tą wystawą z uszczerbkiem własnego zdrowia, pragnąc przed otwarciem wystawy powszechnej swoją wykończyć i w ten sposób publiczności zbiory Ossolineum uprzystępnić. Niestety, praca jego przetrwała tylko lat 20. Z początkiem bieżącej wojny, w obawie o los cennych zbiorów, musiały wszystkie numizmaty być spakowane, a przytem zmięszane. Odrodzenia tego pięknego zbioru nie doczekał już sędziwy uczony. Zmarł, pracując nad nowo znalezionym rękopisem kroniki Galla, mając lat 79. Cześć jego pamięci.

KRONIKA.

Wystawy Kościuszkowskie, jakie urządzono w r. 1917, roku jubileuszowym, w Warszawie, Krakowie, Lwowie i Poznaniu, zgromadziły między innemi także spory zasób pieniędzy papierowych, monet, medali, medalionów i odznak do Kościuszki się odnoszących. Tylko 3 wystawy, warszawska, lwowska i poznańska pozostawiły po sobie ślad trwały w postaci katalogów, czwarta krakowska, katalogu drukowanego, niestety mieć nie będzie. Bardzo pięknie przedstawia się katalog, bogato illustrowany, wystawy urządzonej w Muzeum Mielżyńskich w Poznaniu. W dziale rzeźb i medali widzimy spory szereg medalionów z popiersiem Kościuszki, mianowicie Davida, Belowa, Dmochowskiego, z których ostatni nieznany jest Jaworskiemu. Wśród medali widzimy znane okazy Caunois. Maynerta, Zgrzyta, Głowackiego, Białasa i jeden nowy w 1917 r. wykonany przez St. Fieske z Berlina.

Katalog wystawy lwowskiej przeznacza 90 numerów na numizmatykę i wykazuje prawie że komplet monet polskich z 1794 tak metalowych jak i papierowych, pochodzących ze zbiorów B. Wysłoucha, T. Solskiego i muzeum X. Lubomirskich we Lwowie. Z medali wystawiono 7 Stanisława Augusta, 28 Kościuszki i kilkanaście innych bitych na różne okoliczności. Materyału dostarczyły te same wyżej wspomniane kolekcye, a nadto p. Eug. Phull z Warszawy. Również nadzwyczaj pokaźnie, bo 17 sztukami był reprezentowany dział medalionów Kościuszkowskich, oraz pierścienie w liczbie 7. Medaliony pochodziły z największego dziś w Polsce zbioru medalionów Przybysławskiego, który stanowi własność Galeryi miejskiej we Lwowie. Wogóle co do numizmatyki Kościuszkowskiej wystawa lwowska prezentowała się niespodziewanie obficie i bogaciej od innych.

Pod tym względem wystawy warszawska i krakowska wypadły o wiele skromniej. Z powodu zamknięcia Muzeum Czapskich nie można było w Krakowie pokazać bogatego zbioru medali, a to, że znalazł się na wystawie zbiór monet srebrnych i miedzianych oraz zbiór banknotów Kościuszkowskich z 1794, to zawdzięczać należy jedynie uprzejmości p. W. Bartynowskiego i p. Br. Uhmianki. Z medali i medalionów Kościuszki zgromadziła wystawa krakowska zaledwie po kilka sztuk, które nawet porównać nie można z bogactwem wystawy lwowskiej.

Na żadnej wystawie nie było specyalnego działu odznak i pierścieni Kościuszkowskich, może dlatego, że są to zbyt nowe wydawnictwa. Materyał jednak numizmatyczny, zwłaszcza w medalionach zebrano nadzwyczajny: posłuży on znakomicie przy drukującej się obecnie publikacyi.

Exlibris do Biblioteki Numizmatycznej Muzeum Czapskich w Krakowie. Muzeum Narodowe w Krakowie ogłosiło niedawno konkurs z terminem do końca marca 1918 r., na exlibris tak ogólny jak i specyalny do biblioteki numizmatycznej przeznaczony. Dzięki anonimowemu ofiarodawcy mogły być utworzone 2 nagrody 300 i 200 koron, a nadto artyści mogą sprzedać komitetowi większą ilość projektów. Z drugiej strony i amatorzy, oraz właściciele bibliotek będą mieć wyborną sposobność wybrać dla siebie dowolny projekt na własny znak biblioteczny.

Wjazd do Berlina. Według doniesień dzienników oraz poważnych czasopism miały wojska pruskie jeszcze na samym początku wojny zdobyć na Rosyanach pośród innego sprzętu wojennego, także świeżo wybite medale rosyjskie z popiersiem cara po jednej i z napisem ros. »Wjazd do Berlina 1914« po drugiej stronie. Wiadomości o tych medalach pobudziły wnet spekulantów do naśladownictw i wprowadzenia tychże w handel. Policya niemiecka jednak tego zakazała, a wyroby tego rodzaju pokonfiskowała.

W Krakowie na Kazimierzu, przy burzeniu fundamentów jednego domu w r. 1915 natrafiono na skarb, który przyniesiony do zbadania do Muzeum Czapskich, zawierał następujące monety:

Polskie: półgrosz kor. Jagiełły (1 sztuka), orty koronne 1621 (2), 1622 (4), 1623 (10), 1624 (5), 1651 (1 z MW) i 1653 (1 z MW) — szóstaki koronne z lat 1596 (1 malb.), 1623 (9, w tem 8 sztuk z rokiem w otoku, 1 szt. z rokiem w 4 miejscach pola rozłożonym), 1624 (1), 1625 (11, w tem 8 z herbem Sas, a 3 z herbem Półkozic), 1626 (5) i 1627 (3), — trojaki koronne 1621 (2), 1622 (2), 1623 (3), 1624 (5), — dwugrosze kor. 1650 (1), — półtoraki koronne z lat 1620 (2), 1621 (1)) 1622 (8), 1623 (10), 1624 (6), 1625 (1, 1626 (1) i niepewnych (7).

Litewskie trojaki z 1590 (1) z herbem Chalecki pod popiersiem, grosze litewskie z lat 1625 (1) i 1626 (1).

Gdańskie: orty 1612 (2), 1613 (1), 1615 (2, popiersie zwykłe i ozdobne), 1616 (2 z krezą lub kołnierzem), 1617 (5), 1619 (1), 1620 (1), 1623 (3), 1624 (10), 1625 (7) — grosze gdańskie 1625 (1) — szelągi gdańskie z 1530 (1), 1532 (1), 1539 (1). 1547 (1).

Elbląskie szelągi 1530 (1), 1532 (1), 1538 (1).

Rygskie trojaki 1592 (1).

Pruskie Albrechta brand. grosze z 1535 (1), — szelągi Albrechta z 1530 (1). 1550 (1), — półtoraki Jerzego Wilhelma z 1622 (1).

Śląskie 3 krajcarówki z 1625 (1), 1627 (1), 1629 (1), 1631 (1), 1638 (1), 1643 (1), 1649 (1), — krajcary z lat niepewnych (2).

Styryjskie 3 krajcarówki z 1631 (1).

Saskie Jana Jerzego elektora orty 1626 (1).

Francuskie ks. Karola z Nancy teston bez daty (1).

Nie wiadomo, czy całe wykopalisko przyszło do Muzeum do zbadania, z tego jednak wnosząc co przyniesione i co powyżej wyszczególnione zostało, składał się skarb z 165 sztuk drobnych monet, obejmujących okres czasu od początków XV wieku do 1653, czyli od Władysława Jagiełły do Jana Kazimierza. Wobec tego, że najmłodsze monety pochodzą z lat 1650, 51 i 1653 wnosić można z wielkiem prawdopodobieństwem, że skarb schowany został do ziemi w burzliwych czasach oblężenia lub okupacyi Krakowa przez Szwedów 1655–1657.

Do tego Numeru dodaje się jedną tablicę i cennik.

Wydawca i Redaktor odpowiedzialny: Dr MARYAN GUMOWSKI. Muzeum Czapskich, Kraków.
Czcionkami drukarni Uniw. Jagiell. w Krakowie. Nakładem Towarzystwa Numizmatycznego.

WYDAWNICTWA

i dublety Tow. Numizmatycznego do nabycia w Redakcyi Wiadomości Numizmat.-Archeolog.

I. MEDALE

Kor.

1. Wysocki Jan: Medal Polonia devastata 1915 55 m/m cynk . . 10
2. — tenże, ale bity w miedzi . . . 15
3. — Medal na pamiątkę oswobodzenia Lwowa od Rossyan 22. VI. 1915, 50 m/m cynk 10
4. — tenże, ale bity w miedzi . . . 15
5. — Medal na legiony polskie 1914—1916, 60 m/m cynk 10
6. — tenże, ale w miedzi 15
7. — tenże, ale w srebrze 60
8. — Medal na otwarcie Uniwersytetu i Politechniki w Warszawie 15. XI. 1915 60 m/m cynk 10
9. — Medal jubileuszowy Tad. Kościuszki 1917 r. 70 m/m cynk . 10
10. — tenże, ale w srebrze 80
11. — Medalion jednostronny z popiersiem Kościuszki, jak na medalu 150 m/m bronz 50
12. — Medalion jednostronny: T. Kościuszko na koniu, na tle Krakowa 150 m/m bronz 50
13. — Medal Jędrzeja Śniadeckiego bity przez Wydział lekarski Uniw. Jagiell. 52 m/m bronz 25
14. Raszka Jan: Medal dla legionistów ślązaków, poległych za ojczyznę 1914—1916 60 m/m cynk 10
15. — Medal ku czci Józefa Piłsudzkiego, brygadiera legionów pols. 1914—1916 60 m/m cynk . . . 10
16. — tenże, ale bity w srebrze . . . 80
17. — Medal na proklamacyę Polski w obozie legionów pols. 5. XI. 1916 cynk 60 m/m 10
18. — Medal Tad. Rutowskiego prezydenta m. Lwowa 1916 r. cynk. 60 m/m 10
19. — Medal Dr. Henryka Jordana, założyciela parku w Krakowie 1910 r. aluminium 32 m/m . . 2
20. — tenże, ale bronz posrebrzany . 5
21. Chodziński Kazimierz: Medal bity dla arcyks. Izabelli od legionistów polskich 1916 r. 70 m/m cynk 15
22. — Medal bity dla jen. Böhm Ermollego od m. Lwowa na pam. oswobodzenia od Rossyan 22. VI. 1916 r. 70 m/m cynk 15
23. — tenże, w srebrze 80
24. Chodziński Kazimierz: Plakietka ku czci ks. biskupa W. Bandurskiego z 1915 r. 60×50 m/m cynk 15
25. — Medal jubileuszowy Tad. Kościuszki 1917 r. na setną rocznicę zgonu 60 m/m cynk . . 15
26. — tenże, ale srebrny 80
27. — tenże, ale mniejszy 48 m/m cynk 10
28. — tenże, mały ale srebrny . . . 60
29. — Medal Ignacego Dembowskiego wiceprezydenta krajowej Rady szkolnej 1916 r. 70 m/m cynk 15
30. — Medal Wład. Leop. Jaworskiego prezesa Naczelnego Komitetu Narod. 1916 70 m/m cynk . . 10
31. — tenże, ale srebrny 80
32. Laszczka Konstanty: Medal Stanisława hr. Tarnowskiego, prezesa Akademii 60 m/m bronz . 15
33. — tenże, w srebrze 60
34. — Medal jubileuszowy Muzeum Narod. w Krakowie 1908 r. 60 m/m bronz 10
35. — Medal Tad. Kościuszki na 100 rocznicę zgonu 1917 r. 60 m/m cynk 10
36. — tenże, ale cynk bronzowany . 15
37. — tenże, ale srebrny 80
38. — Medal Józefa Piłsudzkiego z dębem na odwrociu 22. VII. 1917 r. 60 m/m cynk 10
39. — tenże, ale srebrny 100
40. Popławski Stanisław: Medal na odrodzenie polsk. oręża 1914 r. 60 m/m cynk 10
41. — Medal: Ułanom polskim za obronę Stanisławowa 23. VII 1917 r. 60 m/m cynk 15
42. — Medal pośmiertny Seweryna Tymienieckiego, numizmatyka i archeologa 1917 r. 60 m/m cynk 15
43. Bieliński Witold: Medal krakowski jubileuszowy ks. Piotra Skargi 1912 r. 50 m/m bronz . 15
44. — tenże, ale srebrny 60
45. Jastrzębowski Wojciech: Medal na jubileusz powstania styczniowego 1863 r. 50 m/m bronz 15
46. — tenże, ale srebrny 60
47. Popiel A.: Medal z powszechnej wystawy krajowej we Lwowie 1894 r. 60 m/m bronz 15

Kor.

48. Zygmunt III. Medal ze świty Reichla z napisem na Rv. 45 m/m srebrny 50
49. August III. Medal 1758 z orderem B. Orła (Wermuth sc) 53 m/m srebrny 60
50. August III. Medal orderowy jak poprz., ale z 1759 r. 53 m/m srebrny 60
51. Stanisław Leszczyński. Medal z pomnikiem króla w Nancy 1755 (A. M. S. V.) 50 m/m bronz . . . 20
52. Żółkowski Aloizy. Medal na 50 jubileusz pracy artysty 1882 45 m/m cyna 10
53. Fredro Aleksander. Medal od rodaków 1864 (Barre sc) 57 m/m bronz 20
54. Maurycy saski, syn Augusta II, ks. kurlancki. Medal z pomnikiem w Strassburgu 1750 r. (Müller sc) 55 m/m cyna 12
55. Radziwiłł Bogusław i jego żona Anna Marya. Medal z XVII wieku, portretowy 48 m/m ołów . . . 45
56. Kraszewski Józef Ign. Medal jubileuszowy z 1879 r. (I. Schwertner) 36 m/m cyna 5
57. Köhler Józef. Medal od kupców m. Warszawy 1854 r. (Hart sc) 60 m/m bronz posr. 35
58. Stefan Batory. Medal na przeniesienie zwłok do grobów na Wawelu 1877 r. (Schindler sc) 46 m/m cyna 12
59. Henryk Walezy. Medal z portretami Katarzyny Medycejskiej, Henryka III i Karola IX. Nowe bicie 30 m/m bronz 15
60. Mniszchowa Marya Amalia z Brühlów. Medal pośmiertny 1772 42 m/m srebrny 35
61. Medal na pamiątkę obchodu Unii lubelskiej we Lwowie 1869 37 m/m bronz 15
62. Medal z wystawy rolniczo-przemysłowej w Warszawie 1885 r. (Witkowski sc) 41 m/m cyna . . 12
63. Medal na pamiątkę urządzenia włościan w Królestwie pols. 1864 r. (Kozyń sc) 36 m/m cyna 5
64. Kościuszko T. Medalik z kopcem Kościuszki na odwrociu 24 m/m mosiądz 10
65. Beyer Karol, numizmatyk polski. Medal pamiątkowy 37 m/m bronz 25
66. Kazimierz W. Medal z pogrzebu w Krakowie 1869 r. (A. Z. sc) 28 m/m mos. posr. 3
67. Nowy Sącz. Medal Towarzystwa rolniczego okręgowego 1882 32 m/m cyna 3
68. Kraszewski J. I. Medal jubileuszowy 1879 r. ze stosem ksiąg na odwrociu (I. Sch. sc) 28 m/m bronz pozł. 5
69. Kraszewski J. I. Medal jubileuszowy 1879 r. od Wielkopolan (Below sc) 50 m/m bronz 20
70. Mielżyński Seweryn. Medal pośmiertny 1872 r. 40 m/m bronz . 10

II. KSIĄŻKI.

Kor.

Wiadomości Num. Arch. tom I 1889—1892 32
— tom II 1893—1895 24
— tom III 1896—1898 24
— tom IV 1899 -1902 24
— tom V 1903—1906 32
— tom VI 1907 - 1908 10
Wiadomości Num. Arch. Roczniki 1909—1913 każdy à 15
— Rocznik 1914—1915 30
— Rocznik 1916—1917 30
Gumowski Dr. M.: Podręcznik Numizmatyki pols. Kraków 1914, tablic 80 i 190 illustracyi 10
— Medale Jagiellonów. Kraków 1906, tabl. 29 30
— Medale Stefana Batorego. Kraków 1913, tabl. 9. 15
— Denary pierwszej doby piastowskiej. Kraków 1904, str. 17, tabl 2 5
Gumowski Dr. M.: Monety saskopolskie. Kraków 1910, str. 23, tabl. 7 5
Czapski hr. Em.: Catalogue de la Collection des medailles et monnaies polonaises. Tom V. Cracovie 1916, str. 125 + 172. Index do Tomów I—V 60
Mękicki Rud.: Medale Grunwaldzkie. Lwów 1911 2
Walewski hr. Stan.: Trojaki koronne Zygmunta III. Kraków 1884 10
Exlibris: Pismo poświęcone bibliofilstwu polskiemu. Lwów 1917. Rocznik I zeszyt I, 10 tablic i ilustracye. Czasopismo wydane zbytkownie z oryginalnemi exlibrisami (dochód cały na cele Tow. Num.) 20